

søgt tilvejebragt Hjemmel for en Forøgelse af det fast ansatte Personale i Retten.

Invalideforsikringsretten har i saa Henseende henvist til, at en saadan forøget Normering maa anses begrundet allerede i den Stigning i Rettens Arbejde, som er indtraadt før Socialreformens Ikrafttræden. Siden 1930 har der vist sig en stadig Stigning i Antallet af Begæringer om Invaliderente, og denne Stigning er yderligere forøget i den Del af Kalenderaaret 1933, der ligger forud for Socialreformens Ikrafttræden. Efter de af Retten foretagne Beregninger har Stigningen i disse Begæringers Antal været saa stærk, at der allerede paa det tidligere Lovgrundlag; jfr. Invalideforsikringsloven af 16. Juli 1927, for nævnte Kalenderaar kunde anslaaes en Stigning paa over 40 pCt.

Den saaledes anførte Stigning er nu imidlertid ved Ikrafttrædelsen af Socialreformen den 1. Oktober 1933 blevet yderligere forøget, idet adskillige af Socialreformens Bestemmelser medfører en Forøgelse af Rettens Arbejde.

Det er i saa Henseende anført, at Antallet af invalideforsikrede er steget meget væsentligt ved den indførte Pligt for Befolkningen i Almindelighed til at være invalideforsikret samt ved Forhøjelsen af Forsikringens Aldersgrænse fra 62 til 65 Aar, og at Antallet af Begæringer om Invaliderente maa antages at stige i samme Grad som Antallet af forsikrede; hertil kommer, at Rettens Arbejdsomraade er betydeligt udvidet ved Overførelse fra Kommunerne til Retten af Bedømmelse af Spørgsmaal om Hjælpeleshedstillæg til Invaliderenten, og at en lignende Arbejdsforøgelse fremkommer gennem Følkeforsikringslovens Regler om Blindetillæg, hvorhos der ved forskellige Bestemmelser i Lov om offentlig Forsorg er paalagt Retten Pligt til Medarbejde i forskellige Henseender.

Hertil kommer, at det maa erkendes, at Invalideforsikringsretten siden dens Oprettelse i 1921 i nogen Grad har været holdt tilbage med Hensyn til Normering af Personale, idet den stedse har været under Udvikling efter den stedfundne Lovgivning.

Det nu stillede Forslag vil man derfor heller ikke kunne betragte som et endeligt Forslag til Normering af Rettens Personale, idet man ikke paa nuværende Tidspunkt er i Stand til at overse, i hvilket Omfang Reformen vil paaføre Retten et varigt Merarbejde. Paa den anden Side har man ment det paakrævet nu at muliggøre det for Retten at tilrettelægge Arbejdet, saaledes at dette kan udføres paa

forsvarlig Maade, hvorved navnlig skal anføres, at det maa anses for paakrævet, at Rettens Arbejde deles mellem 2 Kontorer, saaledes at det ene Kontor behandler Sager om Begæringer om Invaliderente og de hertil naturligt henhørende Sager om Tillæg til Renten m. m., medens der til det andet Kontor vil være at henlægge Sager om Helbredelsesforanstaltninger, Kontrol m. v.

Der er i Henhold hertil stillet Forslag om, at Rettens Personale udvides med 1 Kontorchef af 2. Grad, 2 Fuldmægtige og 3 Sekretærer, hvorved det gøres muligt for Retten at foretage den forannævnte Deling af Arbejdet mellem 2 Kontorer.

For saa vidt angaar den foreslaaede Omordning af Rettens Kassererstilling, skal man henvise til, at det Stillingen paahvilende Arbejde allerede før Socialreformen var steget meget betydeligt, og at det efter Reformens Ikrafttræden vil blive yderligere udvidet, saaledes at den nugældende Løn ikke kan siges at staa i Forhold til det til Stillingen knyttede Ansvar.

Afdeling 8.

b. Aktieselskabs-Registeret.

Til 41.

Som Følge af det gennem de senere Aar stærkt voksende Arbejde har det været nødvendigt at lade de ved Aktieselskabs-Registeret normerede Sekretærer udføre Fuldmægtigarbejde.

Da Aktieselskabs-Registerets Arbejde vedblivende vil være af et saadant Omfang, at det vil være nødvendigt, at der foruden Kontorchefen findes en fast Fuldmægtig, foreslaas der normeret en Stilling som Fuldmægtig.

Afdeling 10.

a. Statsanstalten for Livsforsikring.

Til 42.

Den foreslaaede Forøgelse af Fuldmægtigenes Antal skyldes Ønsket om at have en Fuldmægtig i Rejseinspektørens Kontor.

Under dette Kontor hører hele Arbejdet med Ansættelse, Afskedigelse og Instruktion af Agenter og Inspektører samt Tilsyn med disse. Særlig den stadige Udvidelse i de senere Aar af Tegningsorganisationen i Landdistrikterne (Inspektørerne) har medført, at dette Arbejde med